

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલયમાં

ક્રિમિનલ અપીલ (એગેઈનસ્ટ કન્વિક્શન) નં. ૮૧૭/૨૦૧૬

ની સાથે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૮૧૮/૨૦૧૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી જી. બી. શાહ

૧.	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	હા.
----	--	-----

૨.	રિપોર્ટરને રીફર કરવું કે કેમ ?	હા.
૩.	શું ન્યાયમૂર્તિશ્રી ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના.
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	ના.

=====

વિહોલ રણજીતસિંહ નેનાજી અને ૨ – અપીલકર્તા(ઓ)

વિરૂદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય – સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થીતી:-

ક્રિમિનલ અપીલ (એગેઈનસ્ટ કન્વિક્શન) નં. ૮૧૭/૨૦૧૬

શ્રી વિક્રમ જે. ઠાકોર, અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ – ૩ તરફથી વિ. વકીલ

શ્રી કે. એલ. પંડ્યા, સામાવાળા(ઓ)/પ્રત્યર્થિ(ઓ) નં. ૧ તરફથી વિ.

એ.પી.પી.

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૮૧૮/૨૦૧૬

શ્રી વિક્રમ જે. ઠાકોર, અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ – ૩ તરફથી વિ. વકીલ

સુશ્રી એચ. બી. પુનાની, સામાવાળા(ઓ)/પ્રત્યર્થિ(ઓ) નં. ૧ તરફથી વિ.
એ.પી.પી.

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી જી. બી. શાહ

તારીખ ૧૦/૧૦/૨૦૧૬

સામાન્ય સી. એ. વી. જજમેન્ટ

૧. આ બંને અપીલો વિ. સ્પેશિયલ જજ, ઇલેક્ટ્રીસીટી, મહેસાણા દ્વારા સ્પેશિયલ ઇલેક્ટ્રીસીટી કેસ નં.૬/૨૦૧૦ અને સેશન્સ કેસ નં.૯૪ / ૨૦૧૦ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૬.૫.૨૦૧૬ ના સંયુક્ત ચુકાદા અને હુકમમાંથી ઉદ્ભવતી હોય, સંબંધિત પક્ષકારો તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલોની સંમતિથી, તેઓને સાથે સાંભળવામાં આવ્યા હતા અને આ સંયુક્ત ચુકાદાથી તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

૨. ફોજદારી અપીલ નં.૮૧૭ / ૨૦૧૬ અપીલકર્તાઓ-મૂળ આરોપીઓ દ્વારા

સ્પેશિયલ ઇલેક્ટ્રિસીટી કેસ નં.૬ ઓફ ૨૦૧૦ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૬.૫.૨૦૧૬ ના સંયુક્ત ચુકાદા અને હુકમ સામે ફાઇલ કરવામાં આવી છે જ્યારે ફોજદારી અપીલ નં.૮૧૮ ઓફ ૨૦૧૬ સેશન્સ કેસ નં.૯૪ ઓફ ૨૦૧૦ માં વિ. સ્પેશિયલ જજ-ઇલેક્ટ્રિસીટી, મહેસાણા દ્વારા ફાઇલ કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા પ્રત્યેક મૂળ આરોપીને ઇન્ડિયન ઇલેક્ટ્રિસીટી એક્ટ, ૨૦૦૩ (આ પછી જેને ટૂંકમાં "એક્ટ" તરીકે ઓળખવામાં આવશે) ની કલમ ૧૫૦ સાથે વાંચતા કલમ ૧૩૫(૧) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે એક વર્ષની સાદી કેદ અને રૂ.૪૪,૧૬૨/- નો દંડ, દંડ ના ભરે તો વધુ ત્રણ મહિનાની સાદી કેદ, આઈપીસી ની કલમ ૧૧૪ સાથે વાંચતા કલમ ૧૮૬ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે બે મહિનાની સાદી કેદ અને રૂ.૨૫૦/- નો દંડ, દંડ ના ભરે તો વધુ પંદર દિવસની સાદી કેદ અને બી.પી.એક્ટ ની કલમ ૧૩૫ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે ચાર મહિનાની સાદી કેદ અને રૂ.૫૦૦/- નો દંડ, દંડ ના ભરે તો વધુ એક મહિનાની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. તમામ સજાઓ સાથે ભોગવવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો. આરોપીઓને જેલમાં ભોગવેલ સમયગાળા માટે સેટ ઓફ આપવામાં આવ્યો હતો.

૩. ટૂંકમાં હકીકત એ છે કે તારીખ ૧૮.૮.૨૦૦૯ ના રોજ અંદાજે સવારના ૧૦.૧૫ વાગ્યે ઉત્તર ગુજરાત વીજ કંપની લિમિટેડ (આ પછી જેને ટૂંકમાં "યુજીવીસીએલ" તરીકે ઓળખવામાં આવશે) ના અધિકારીઓ દ્વારા આરોપી

નં.૧ અને ૨ ના મકાનો પર અચાનક ચેકિંગ કરવામાં આવતા, તેઓ પોતાના મકાનોમાંથી પસાર થતી રડબલ્યુ એલ.ટી.લાઈન સાથે કાળા રંગનો ટેલિફોન વાયર જોડીને રૂ.૧૪,૭૨૦.૫૦ ની વીજ ચોરી કરતા માલૂમ પડ્યા હતા. જ્યારે સદર અચાનક ચેકિંગ શરૂ કરવામાં આવ્યું ત્યારે, આરોપી નં.૧ પોતાના હાથમાં લાકડી લઈને ફરિયાદી અને સાક્ષીઓ તરફ ગુસ્સામાં ધસી આવ્યા હોવાનું અને ત્યારબાદ તેઓને નુકસાન પહોંચાડવાના પ્રયાસમાં ત્યાં પડેલી ઈંટો ઉપાડી હોવાનું તથા આરોપી નં.૩ એ નિસરણી પર ચડીને એલ. ટી. લાઈન સાથે ગેરકાયદેસર રીતે જોડેલ કાળા રંગનો ૧૫ મીટર લાંબો ટેલિફોન વાયર ખેંચી લીધો હોવાનો આક્ષેપ હતો. આમ, આરોપીઓએ એક્ટ ની કલમ ૧૫૦ સાથે વાંચતા કલમ ૧૩૫(૧), આઈપીસી ની કલમ ૧૧૪ સાથે વાંચતા કલમ ૧૮૬ અને બી. પી. એક્ટ ની કલમ ૧૩૫ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ કર્યા હોવાનો આક્ષેપ હતો, જે અંગે ફરિયાદી-નાયબ ઇજનેર, યુજીવીસીએલ, શ્રી રમણલાલ માધવલાલ પટેલ દ્વારા તારીખ ૨૧.૮.૨૦૦૮ ના રોજ જી.ઈ.બી. પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી જે ૨- સી. આર. નં.૧૨૩૭ ઓફ ૨૦૦૮ તરીકે રજીસ્ટર થઈ હતી અને પોલીસે તપાસ શરૂ કરી હતી. તપાસના અંતે, કોર્ટમાં આરોપીઓ વિરૂદ્ધ ચાર્જશીટ રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું. કેસ સેશન્સ ટ્રાયબલ હોય, તેને ટ્રાયલ માટે સ્પેશિયલ કોર્ટ-ઇલેક્ટ્રીસીટી, મહેસાણા ખાતે કમિટ કરવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં તેને સ્પેશિયલ ઇલેક્ટ્રીસીટી કેસ નં.૬ ઓફ ૨૦૧૦ તરીકે નંબર આપવામાં આવ્યો હતો.

૩.૧ એ નોંધવું જરૂરી છે કે તારીખ ૧૮.૯.૨૦૦૯ ના રોજ, વર્તમાન આરોપીઓ વિરૂદ્ધ, આઈપીસી ની કલમ ૧૧૪ સાથે વાંચતા કલમ ૧૮૬ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે વિજાપુર પોલીસ સ્ટેશન ખાતે ૨ – સી. આર. નં. ૧૧૮ ઓફ ૨૦૦૯ થી વીજ ચોરીનો કેસ રજીસ્ટર કરવામાં આવ્યો હતો અને, વર્તમાન આરોપીઓ વિરૂદ્ધ રજીસ્ટર થયેલ સ્પેશિયલ ઇલેક્ટ્રિસિટી કેસ નં.૬ ઓફ ૨૦૧૦ નો સંબંધિત કેસ સ્પેશિયલ કોર્ટ-ઇલેક્ટ્રિસિટી, મહેસાણા સમક્ષ પેઝિંગ હોય, સદર કેસ એટલે કે, ૨- સી. આર. નં. ૧૧૮ / ૨૦૦૯ પણ ટ્રાયલ માટે સદર કોર્ટમાં કમિટ કરવામાં આવ્યો હતો જ્યાં તેને સેશન્સ કેસ નં.૯૪ ઓફ ૨૦૧૦ તરીકે નંબર આપવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, બંને કેસોમાં સંયુક્ત આક્ષેપનામું ફરમાવવામાં આવ્યું હતું જે આરોપીઓને વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યું હતું અને સમજાવવામાં આવ્યું હતું. આરોપીઓએ આક્ષેપનામાનો અસ્વીકાર કર્યો હતો અને કેસ ચલાવવાની માંગણી કરી હતી.

૩.૨ આરોપીઓ સામેનો ગુનો સાબિત કરવા માટે, સરકારી પક્ષે નીચે મુજબના સાક્ષીઓની તપાસ કરી:

સાક્ષી નં.	સાક્ષીનું નામ	આંક નં.
૧	પટેલ રમણભાઈ માધવભાઈ	૧૬
૨	પટેલ મુકેશભાઈ હરગોવિંદદાસ	૮૭

૩	પટેલ દિનેશભાઈ ભગવાનદાસ	૮૯
૪	વિહોલ રાજુજી નાથાજી	૯૧
૫	કાનુજી મુળજી વિહોલ	૯૫
૬	બાબાજી રામાજી રાઠોડ	૯૬
૭	મહેશભાઈ મગાભાઈ સોલંકી	૧૦૩
૮	શંકરભાઈ માવજીભાઈ કોટવાલ	૧૧૧
૯	બળવંતસિંહ ખુમાનસિંહ વાઘેલા	૧૧૩

૩.૩ સરકારી પક્ષે નીચે મુજબના દસ્તાવેજ પુરાવા પર પણ આધાર રાખ્યો:

વિગત	આંક નં.
તપાસના કાગળો	૧૭
મૂળ રોજકામ	૫૯
મકાનની સ્થિતિ દર્શાવતા મૂળ નકશાની નકલ	૬૦
ગુના અંગેની ફરિયાદ	૬૧
ગણતરી પત્રક પરિશિષ્ટ-સી ની નકલ	૬૨
બિલ સંબંધિત આપેલ નોટિસ	૬૩
બીજા ગુના અંગેનું બિલ	૬૪
વીજળી અંગેની ફરિયાદ	૬૫

અગાઉની ચોરી અંગેનો તપાસ અહેવાલ	૬૬
ચોરીની જગ્યાએ કરેલ રોજકામ	૬૭
ગણતરી પત્રક પરિશિષ્ટ-સી ની નકલ	૬૮
વીજ ચોરી અંગેની નોટિસ	૬૯
વીજ ચોરી અંગેનું બિલ	૭૦
વિધિવત પરત આવેલ આરપીએડી સ્લિપ	૭૧
પહોંચ સ્વીકૃતિ	૭૨
વીજ ચોરી અંગેની ફરિયાદ	૭૩
મુદ્દામાલ કબજામાં રાખ્યા અંગેની પહોંચ	૭૪
પહોંચ નં.૩૪૩૯૧ અને ૩૪૩૯૨ ની નકલ	૮૧
બીજા ગુના માટે ચૂકવણું કર્યા અંગેની પહોંચ	૮૩
ગુના વાળી જગ્યાનું પંચનામું	૯૨
ખતરનાક હથિયાર જપ્તીનું પંચનામું	૯૩
ડેપ્યુટ હુકમ	૧૦૪
મુદ્દામાલ પહોંચની કચેરી નકલ	૧૦૫
સ્ટેશન ડાયરી નોંધની નકલ	૧૧૨
પીએસઓ ને ડેપ્યુટ હુકમ	૧૧૪
કલમો ઉમેરવાનો રિપોર્ટ	૧૧૫

હથિયારબંધીનું જાહેરનામું	૧૧૬
--------------------------	-----

૩.૪ સરકારી પક્ષ દ્વારા પુરાવો પૂરો કરવાનો પુરસીસ ફાઇલ કર્યા પછી, સીઆર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીઓના વધારાના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા. આરોપીઓએ જાહેર કર્યું કે તેઓ બચાવ પક્ષના સાક્ષીઓની તપાસ કરવા માંગતા નથી. વધારાના નિવેદનમાં, આરોપી નં.૧ એ જણાવ્યું છે કે "આક્ષેપિત મકાન ત્યાં ન હતું. તેમના મકાનનો નંબર ૨૨૩૮ છે, જે બંધ હતો અને તેઓ હાજર ન હતા". જ્યાં સુધી આરોપી નં.૨ અને ૩ નો સવાલ છે, તેઓએ જણાવ્યું છે કે "તેઓ હાજર ન હતા". ટ્રાયલના અંતે અને સંબંધિત પક્ષકારો તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલોને સાંભળ્યા પછી, આ ચુકાદાના અગાઉના ભાગમાં જણાવ્યા મુજબનો આક્ષેપિત સંયુક્ત ચુકાદો અને હુકમ આપવામાં આવ્યો હતો જેને કારણે આ અપીલો ઉદ્ભવવી છે.

૪. અપીલકર્તાઓ-મૂળ આરોપીઓ માટે વિ. વકીલ, શ્રી વિક્રમ જે. ઠાકોર, ફોજદારી અપીલ નં.૮૧૭ ઓફ ૨૦૧૬ માં સામાવાળા-રાજ્ય માટે વિ. એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર, શ્રી કે. એલ. પંડ્યા અને ફોજદારી અપીલ નં.૮૧૮ ઓફ ૨૦૧૬ માં સામાવાળા-રાજ્ય માટે વિ. એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી એચ. બી. પુનાનીને સાંભળ્યા.

પ. મૂળ આરોપીઓ માટેના વિ. વકીલ શ્રી વિક્રમ ઠાકોરે રજૂઆત કરી કે તારીખ ૧૮.૮.૨૦૦૯ ની આક્ષેપિત ઘટનાના સંદર્ભમાં, આઈપીસી ની કલમ ૧૧૪ સાથે વાંચતા કલમ ૧૮૬ અને બી.પી.એક્ટ ની કલમ ૧૩૫ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે વિજાપુર પોલીસ સ્ટેશન ખાતે તારીખ ૧૮.૮.૨૦૦૯ ના રોજ ૨ – સી. આર. નં. ૧૧૮ ઓફ ૨૦૦૯ થી ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હતી જેમાં, એક્ટ ની કલમ ૧૩૫(૧)(વી) હેઠળના આક્ષેપિત શિક્ષાપાત્ર ગુનાનો કોઈ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો. જો કે, બીજી ફરિયાદ સાબરમતી જી.ઈ.બી. પોલીસ સ્ટેશન ખાતે તારીખ ૨૧.૮.૨૦૦૯ ના રોજ ૨ – સી. આર. નં. ૧૨૩૭ ઓફ ૨૦૦૯ થી એક્ટ ની કલમ ૧૩૫(૧)(વી) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર વીજ ચોરીના આક્ષેપિત ગુના માટે નોંધવામાં આવી હતી. જો કે, બે અલગ અલગ કોર્ટ દ્વારા ચલાવવા પાત્ર બે અલગ અલગ કેસોની ટ્રાયલ સંયુક્ત રીતે ચલાવવામાં આવી હતી જે, તેમના જણાવ્યા અનુસાર, ગેરકાયદેસર અને અસહ્ય છે, જે પાસા પર વિ. સ્પેશિયલ જજ દ્વારા વિચારણા કરવામાં આવી નથી.

પ.૧ તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી કે વિ. સ્પેશિયલ જજે, તમામ મુદ્દાઓ નકારાત્મક રીતે નક્કી કર્યા હોવાથી, અપીલકર્તાઓ પર સજાનો આક્ષેપિત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવો જોઈતો ન હતો કારણ કે તે ઘડવામાં આવેલા મુદ્દાઓ માટે આપવામાં આવેલા જવાબોથી વિપરીત છે.

પ.૨ આ કોર્ટને આંક-૧૧૩ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૯, બળવંતસિંહ ખુમાનસિંહ વાઘેલાની જુબાનીમાંથી પસાર કરતા, તેમણે રજૂઆત કરી કે વિ. સ્પેશિયલ જજે એ બાબત ધ્યાને લેવી જોઈતી હતી કે ફરિયાદીનું ત્યારબાદ કોઈ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું ન હતું, કોઈ સ્વતંત્ર સાક્ષીનું પણ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું ન હતું અને સંબંધિત પોલીસ સ્ટેશનના પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર કેડરના કોઈ અધિકારીએ પણ ઘટનાસ્થળની મુલાકાત લીધી ન હતી.

પ.૩ તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી કે સરકારી પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવામાં વિવિધ વિરોધાભાષો છે એટલા માટે કે યુજીવીસીએલ ના કર્મચારીઓ એવા આંક-૧૬ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧- ફરિયાદી-પટેલ રમણભાઈ માધવભાઈ, આંક-૮૭ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨-મુકેશભાઈ હરગોવિંદદાસ પટેલ અને આંક-૮૯ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩-દિનેશભાઈ ભગવાનદાસ પટેલના પુરાવા દર્શાવે છે કે ઘટનાસ્થળે પોલીસ અધિકારીઓને બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને તેમની હાજરીમાં રોજકામ તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું પરંતુ, પોલીસ અધિકારી, આંક-૧૧૩ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૯- બળવંતસિંહ ખુમાનસિંહ વાઘેલાની જુબાની મુજબ, ઘટનાની તારીખે કોઈ પોલીસ અધિકારીએ ઘટનાસ્થળની મુલાકાત લીધી ન હતી. આ મહત્વનો વિરોધાભાષ સરકારી પક્ષ દ્વારા તપાસવામાં આવેલા અન્ય સાક્ષીઓની જુબાનીઓને સંપૂર્ણપણે નબળી પાડે છે અને તેથી, વિ. સ્પેશિયલ જજે એ

બાબત ધ્યાને લેવી જોઈતી હતી કે આ સાક્ષીઓના પુરાવા અપીલકર્તાઓ-મૂળ આરોપીઓને સજા આપવા માટે કોઈ વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરતા નથી.

૫.૪ ઘટનાસ્થળના પંચનામા અને હથિયારની રિકવરીના પંચ સાક્ષીઓ એવા આંક-૯૧ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૪-વિહોલ રાજુજી નાથાજી, આંક-૯૫ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૫- કાનુજી મુળજી વિહોલ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬-બાબાજી રામાજી રાઠોડના પુરાવા તરફ આ કોર્ટનું ધ્યાન દોરતા, તેમણે રજૂઆત કરી કે તેઓએ સરકારી પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને પંચ સાક્ષીઓના સમર્થનના અભાવે, સરકારી પક્ષ આરોપીઓ સામેનો ગુનો સાબિત કરવામાં સફળ થયો હોવાનું કહી શકાય નહીં. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી કે દોરવામાં આવેલ ઘટનાસ્થળનું પંચનામું સ્વતંત્ર પંચની હાજરીમાં ન હતું અને સરકારી પક્ષ દ્વારા કોઈ સ્વતંત્ર સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી નથી છતાં પણ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧, ૨ અને ૩ ની જુબાનીઓમાં રેકૉર્ડ પર આવ્યું છે કે આક્ષેપિત ઘટના પછી, આસપાસના વિસ્તારના કેટલાક લોકો ત્યાં એકઠા થયા હતા. તેમના જણાવ્યા મુજબ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧, ૨ અને ૩ યુજીવીસીએલ ના અધિકારીઓ છે અને હિતધરાવતા સાક્ષીઓ છે. આંક-૧૭-ચેકિંગ શીટ અને યુજીવીસીએલ ના સંબંધિત અધિકારીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલ આંક-૫૯-રોજકામ તરફ આ કોર્ટને લઈ જતા, તેમણે રજૂઆત કરી કે વિ. સ્પેશિયલ જજે એવું ઠરાવવું જોઈતું હતું કે ફરિયાદી, શ્રી પટેલ

રમણભાઈ માધવલાલ, આંક-૧૬ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧ ના પુરાવાને ધ્યાનમાં રાખીને તેઓ કોઈ વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરતા નથી.

પ.પ તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી કે વિ. સ્પેશિયલ જજ એ બાબત ધ્યાને લેવામાં નિષ્ફળ ગયા છે કે સદર કલમ હેઠળના ગુનાના કોઈ ઘટકો સરકારી પક્ષ દ્વારા વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં આવ્યા ન હોવાથી વર્તમાન કેસમાં બી.પી. એક્ટ ની કલમ ૧૩૫ લાગુ પડતી નથી.

પ.૬ તેમણે નીચેના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખ્યો:

૧) આ કોર્ટ દ્વારા ફોજદારી અપીલ નં.૧૮૦૬ ઓફ ૨૦૧૦ માં તારીખ ૧૪.૮.૨૦૧૫ ના રોજ આપવામાં આવેલ શાંતિજી અર્ફે નેનાજી માફાજી ઠાકોર વિ. ગુજરાત રાજ્ય.

૨) (૨૦૧૩)૧૩ એસસીસી ૧ માં રિપોર્ટ થયેલ યાકુબ અબ્દુલ રઝાક મેમણ વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય.

૩) (૨૦૧૫)૪ એસસીસી ૪૩૫ માં રિપોર્ટ થયેલ એ. તાજુદ્દીન વિ. યુનિયન ઓફ ઈન્ડિયા.

૪) ૧૯૯૫ સપ્લીમેન્ટરી(૪) એસસીસી ૬૫૮ માં રિપોર્ટ થયેલ જ્ઞાન સિંહ અને અન્ય વિ. યુ.પી. રાજ્ય.

૫) ૨૦૧૦(૩) જીએલઆર ૨૫૧૪ માં રિપોર્ટ થયેલ પરિમલ ભોગીલાલ પટેલ વિ. ગુજરાત રાજ્ય.

૬) આ કોર્ટ દ્વારા ફોજદારી ક્ષુલ્લક અરજી નં.૧૨૧૧૦ ઓફ ૨૦૧૧ માં તારીખ ૧.૧.૨૦૧૨ ના રોજ આપવામાં આવેલ ગુજરાત રાજ્ય વિ. જયેન્દ્રસિંહ મોતીસિંહ ઝાલા.

૬. વિ. એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરોએ રજૂઆત કરી કે વિ. સ્પેશિયલ જજે યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓની કદર કરી છે અને વિગતવાર કારણો આપીને ઠરાવ્યું છે કે સરકારી પક્ષે આરોપીઓ સામેનો આક્ષેપ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યો છે. તેઓએ વધુમાં રજૂઆત કરી કે પંચ સાક્ષીઓને બાદ કરતા, લગભગ તમામ સાક્ષીઓએ સરકારી પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે અને તેમની જુબાનીઓ વિશ્વાસપાત્ર છે અને તેથી, વિ. સ્પેશિયલ જજ દ્વારા આરોપીઓને યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવીને સજા ફટકારવામાં આવી હતી અને વિ. સ્પેશિયલ જજ દ્વારા તારવવામાં આવેલા તારણો ન્યાયી અને યોગ્ય હોવાથી આ અપીલોમાં તેમાં દખલગીરી કરવાની જરૂર નથી, કારણ કે વીજ ચોરી એ આપણા દેશમાં એક ચિંતાજનક સમસ્યા છે જેનાથી સરકારી તિજોરીને ભારે નુકસાન થાય છે.

૬.૧ તેઓએ આ કોર્ટના વિ. સિંગલ જજના ગોપાલભાઈ ચંદુભાઈ રાણા વિ. ગુજરાત રાજ્ય ના કેસમાં આપેલા ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો જે ૨૦૦૮(૩)

જી.એલ.આર. ૨૦૨૬ માં રિપોર્ટ થયેલ છે જેમાં પેરા ૧૧ માં નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું છે:

"૧૧. આ કોર્ટે રેકૉર્ડ પરના સમગ્ર મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ ધ્યાને લીધા છે. મહત્વના સાક્ષી સા.પુ. જ હસમુખલાલ એલ. ભાલસોડ જેઓ સંબંધિત સમયે જુનિયર ઈજનેર હતા અને જેમણે પ્રશ્નાસ્પદ મિલકતની મુલાકાત લીધી હતી અને માલૂમ પડ્યું હતું કે ખાનગી વાયરનો ઉપયોગ કરીને પોલમાંથી સીધું ઇલેક્ટ્રિક કનેક્શન લઈને આરોપી નં. ૧- ગોપાલભાઈએ વીજ ચોરી કરી હતી. આ કોર્ટે આ સાક્ષીના પુરાવાઓ ઝીણવટપૂર્વક ધ્યાને લીધા છે. આ સાક્ષીના પુરાવાની ચર્ચા કરતા પહેલા, એ નોંધવું યોગ્ય છે કે આ સાક્ષી સરકારી સેવક છે અને તેમને આરોપી વ્યક્તિઓ સાથે કોઈ દુશ્મનાવટ નથી. આ સાક્ષીના પુરાવા મુજબ, તેઓ એક શ્રીમતી આનંદીબેન એ. ગોહિલને નોટિસ બજાવવા માટે મિલકતની મુલાકાતે ગયા હતા જેમનું ઇલેક્ટ્રિક કનેક્શન ઇલેક્ટ્રિસિટી ચાર્જની બાકી રકમ વસૂલવા માટે સમાધાન યોજના મુજબ કાયમી ધોરણે કાપી નાખવામાં આવ્યું હતું. તેમની મુલાકાત દરમિયાન તેમને માલૂમ પડ્યું કે ઇલેક્ટ્રિક કનેક્શન કાપી નાખવામાં આવ્યું હોવા છતાં લાઈન ચાલુ હતી અને ખાનગી વાયરનો ઉપયોગ કરીને

ગેરકાયદેસર રીતે આરોપી નં.૧ એ પોલમાંથી સીધું ઇલેક્ટ્રિક કનેક્શન મેળવ્યું હતું. તેમના પુરાવા મુજબ, આરોપી નં.૧- વર્તમાન અપીલકર્તા ગોપાલભાઈ હાજર હતા પરંતુ આરોપી નં.૨- સુરવીરસિંહ અર્ફે સુરેશ અમરભાઈ ગોહિલ હાજર ન હતા. તેમણે કોર્ટ સમક્ષ આરોપી નં.૧ ને પણ ઓળખી બતાવ્યા હતા. તુરંત જ, સ્થળ પર, તેમણે રોજકામ અને જગ્યાનો નકશો પણ તૈયાર કર્યો હતો જે દર્શાવે છે કે આરોપીઓએ પોલમાંથી સીધી કેવી રીતે વીજ યોરી કરી હતી. આંક.૧૬ રોજકામ છે અને આંક.૧૭ જગ્યાનો નકશો છે. તેમણે તુરંત જ બે લાઈનમેનોને બોલાવ્યા - એક મુખ્તારસિંગ શિખ, સા.પુ. ૩ આંક.૧૪ અને બીજા એમ.આઈ. દીવાન, સા.પુ. ૬ આંક.૩૨. તેમણે આ બંને લાઈનમેનો તેમજ એક સિનિયર આસિસ્ટન્ટ શ્રી વિનોદકુમાર એસ, સા.પુ. ૨, આંક.૧૩ ની સહીઓ પણ મેળવી હતી જેઓ મુલાકાત સમયે તેમની સાથે હતા. આરોપી નં.૧ એ પણ સદર રોજકામ પર સહી કરી હતી જે આંક.૧૬ પર રજૂ કરેલ છે અને તે અસરનું એન્ડોર્સમેન્ટ પણ કર્યું હતું કે સદર રોજકામના વિષયવસ્તુ સાચા અને બરાબર છે અને તેમણે કોઈ પણ બળજબરી કે કોઈ પણ પ્રકારની ધમકી વિના પોતાની મરજીથી તેના પર સહી કરી હતી. આ સાક્ષીના પુરાવા મુજબ, તેમણે પોલમાંથી સીધું ગેરકાયદેસર

ઈલેક્ટ્રિક કનેક્શન મેળવવા માટે ઉપયોગમાં લેવાયેલ વાયર તેમજ મીટર અને સર્વિસ વાયર જપ્ત કર્યા હતા અને તેને રોજકામ અને નકશા સાથે એમજીવીસીએલ ઓફિસ, નડિયાદ ખાતે મોકલી આપ્યા હતા. આ સાક્ષીની ઊલટતપાસમાંથી એવું કંઈ બહાર આવ્યું નથી જે તેમના કથનને જૂઠું પાડે અથવા તેમની જુબાનીની સત્યતા વિશે શંકા ઊભી કરે. આ સાક્ષીની ઊલટતપાસમાં સ્વીકાર્યું કે તેમણે ન તો ગુના વાળી જગ્યાનું પંચનામું તૈયાર કર્યું છે કે ન તો પડોશીઓના નિવેદનો નોંધ્યા છે. આ સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, તેમણે જમી મેમો પણ તૈયાર કર્યો નથી કે આરોપીને જમી મેમોની નકલ પૂરી પાડી નથી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમણે આરોપી સામે તુરંત ફરિયાદ નોંધાવી નથી. તેમણે ના પાડી કે તેમણે રોજકામમાં ગોપાલભાઈની સહી મેળવી ન હતી. આ સાક્ષીના પુરાવા દરમિયાન ભાડાચિઠ્ઠી આંક.૨૪ સાબિત થાય છે જે સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે આરોપી નં.૧ મિલકતના ભાડૂઆત હતા. શ્રી એચ. એલ. ભાલસોડ, સા.પુ. ૪ ના પુરાવાને શ્રી જસુભાઈ ઈશુભાઈ ગઢવી, સા.પુ. ૧ ના પુરાવાથી સમર્થન મળે છે. તેમણે કોર્ટ સમક્ષ સોગંદ પર ચોક્કસપણે જણાવ્યું છે કે ફરિયાદ સાથે, તેમણે પીએસઓ સમક્ષ મુદ્દામાલ મીટર તેમજ વાયર રજૂ કર્યા હતા જે શ્રી એચ.એલ.ભાલસોડ, સા.પુ. ૪ દ્વારા ઓફિસમાં રજૂ કરવામાં

આવ્યા હતા. ભાલસોડના પુરાવાને સા.પુ. ૨ વિનોદકુમારના પુરાવાથી પણ સમર્થન મળે છે જેઓ બનાવના દિવસે મિલકતી મુલાકાત વખતે તેમની સાથે હતા અને તેમણે પણ એ જ વાત કહી છે જે સા.પુ. ૪ દ્વારા કહેવામાં આવી છે. તેમણે પણ સોગંદ પર ચોક્કસપણે જણાવ્યું કે જગ્યા પરથી મુદ્દામાલ મીટર અને વાયર જમ કરવામાં આવ્યા હતા અને એમજીવીસીએલ ઓફિસ લાવવામાં આવ્યા હતા અને ત્યારબાદ, તેને પોલીસ સ્ટેશન મોકલવામાં આવ્યા હતા. સા.પુ. ૩ મુખ્તારસિંગ અને સા.પુ. ૬ મોહમ્મદ આઈ. દીવાને પણ સા.પુ. ૪ શ્રી ભાલસોડના પુરાવાને સમર્થન આપ્યું હતું. સા.પુ. ૬ એમ. આઈ. દીવાને સોગંદ પર જણાવ્યું કે સા.પુ. ૩ મુખ્તારસિંગ અને તેમને સા.પુ. ૪ શ્રી ભાલસોડ દ્વારા સ્થળ પર બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને સા.પુ. ૪ શ્રી ભાલસોડની સૂચના મુજબ તેઓ પોલ પર ચડ્યા હતા અને કનેક્શન કાપી નાખ્યું હતું. તેમણે સોગંદ પર એ પણ જણાવ્યું કે ત્યારબાદ લાઈન ઈન્સ્પેક્ટર મુખ્તારસિંગ સા.પુ. ૩ અને હેલ્પરે મીટર અને વાયર જમ કર્યા હતા. તેમણે સોગંદ પર ચોક્કસપણે જણાવ્યું કે આ મીટર ગોપાલભાઈ રાણાની દુકાનમાંથી જમ કરવામાં આવ્યું છે અને ગોપાલભાઈ રાણાએ પોલમાંથી સીધું ગેરકાયદેસર રીતે ઇલેક્ટ્રિક કનેક્શન મેળવ્યું હતું. આ સાક્ષીના પુરાવા મુજબ, ત્યારબાદ, સદર મીટર

અને વાયર એમજીવીસીએલ ઓફિસ, નડિયાદ ખાતે જમા કરાવવામાં આવ્યા હતા. આ સાક્ષી એ પણ જુબાની આપી છે કે આરોપી ગોપાલભાઈ રાણાએ પોતાના ગેરકાયદેસર કનેક્શનમાંથી લોટની ઘંટી ચલાવતા એક વ્યક્તિને પણ ઇલેક્ટ્રિક કનેક્શન આપ્યું હતું. તેમણે સોગંદ પર એ પણ જણાવ્યું કે તે સમયે આરોપી ગોપાલભાઈ રાણા હાજર હતા. તેમણે ઊલટતપાસમાં ના પાડી કે ગોપાલભાઈની જગ્યાએથી વાયર કે મીટર રિકવર કરવામાં આવ્યા ન હતા અથવા તેમણે સ્થળ પર ગોપાલભાઈને જોયા ન હતા. સા.પુ. ૪ એચ. એલ. ભાલસોડના પુરાવાને ફરિયાદી સા.પુ. ૧ જસુભાઈ આઈ. ગઢવી અને અન્ય બે સરકારી સેવકો – સા.પુ. ૨ વિનોદકુમાર જેઓ સા.પુ. ૪ ભાલસોડ સાથે હતા અને સા.પુ. ૩ મુખ્તારસિંગ તેમજ સા.પુ. ૬ એમ. આઈ. દીવાનના પુરાવાથી પૂર્ણ સમર્થન મળે છે. એ નોંધવું રસપ્રદ છે કે આ ચારેય સાક્ષીઓને આરોપી વ્યક્તિઓ સાથે કોઈ દુશ્મનાવટ નથી અને આરોપી વ્યક્તિઓ વિરુદ્ધ ખોટા પુરાવા આપવાનું કોઈ કારણ નથી. માત્ર એટલા માટે કે સા.પુ. ૪ શ્રી ભાલસોડ દ્વારા ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતાના પ્રકરણ ૭ કલમ ૮૮ થી ૧૦૧ હેઠળની પ્રક્રિયા અનુસરવામાં આવી નથી, તેથી એવું કહી શકાય નહીં કે સરકારી પક્ષનો સમગ્ર કેસ ખોટો છે અને માત્ર આ એકમાત્ર ગ્રાઉન્ડ પર,

સરકારી પક્ષના કેસને ફગાવી દેવો જોઈએ. આ ક્ષતિને અધિકારી દ્વારા કરવામાં આવેલી માત્ર એક અનિયમિતતા કહી શકાય અને જ્યારે સા.પુ. જ નો પુરાવો વિશ્વાસપાત્ર અને વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરે તેવો માલૂમ પડે જે દસ્તાવેજ તેમજ મૌખિક પુરાવાથી સમર્થિત હોય, ત્યારે આ સાક્ષી દ્વારા ઉપર જણાવ્યા મુજબ પ્રક્રિયા ના અનુસરવાની કરવામાં આવેલી અનિયમિતતાના ગ્રાઉન્ડ પર જ, સરકારી પક્ષના કેસને ફગાવી શકાય નહીં. સા.પુ. જ શ્રી ભાલસોડ પ્રશ્નારૂપદ મિલકતની ફરજ પરના અધિકારી તરીકેની ક્ષમતામાં મુલાકાત લીધી હતી નહિ કે તપાસ અધિકારીની ક્ષમતામાં અને તેથી સીઆર.પી.સી. પ્રકરણ ૭ કલમ ૮૮ થી ૧૦૧ માં નિર્ધારિત પ્રક્રિયા અનુસરવાની જરૂર નથી. જો એમ માની લેવામાં આવે કે સદર પ્રક્રિયા અનુસરવાની જરૂર છે, તો પણ તેને માત્ર અનિયમિતતા કહી શકાય અને તેનાથી આરોપીના હિત અથવા સરકારી પક્ષના કેસને કોઈ ગંભીર અન્યાય થઈ શકે નહીં. આ કોર્ટે વિ. સ્પેશિયલ જજ, ખેડા અટ નડિયાદ દ્વારા આપવામાં આવેલ સમગ્ર ચુકાદો ધ્યાને લીધો છે અને માલૂમ પડ્યું છે કે વિ. સ્પેશિયલ જજે પુરાવાની તેના સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં કદર કરી છે અને પોતાના સુવિચારિત ચુકાદા દ્વારા આરોપી નં.૨ ને યોગ્ય રીતે નિર્દોષ છોડી મૂક્યા હતા અને આરોપી નં.૧ ને દોષિત ઠેરવ્યા

હતા."

૬.૨ તેઓએ સાધુ ચરણ સિંહ વિ. ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય અને અન્ય ના (૨૦૧૬)૪ એસસીસી ૩૫૭ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસ પર પણ આધાર રાખ્યો ખાસ કરીને હેડ નોટ્સ સી અને ડી તરફ, જે આ મુજબ વંચાય છે:

"સી. ક્રિમિનલ ટ્રાયલ—તપાસ—સાક્ષીની તપાસ ના કરવી/તપાસ કરવામાં નિષ્ફળતા—સ્વતંત્ર સાક્ષીની તપાસ ના કરવી/ગેરહાજરી—અસર, જો કોઈ હોય તો, સરકારી પક્ષના કેસ પર—વર્તમાન દિવસોમાં સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ ના કરવાના કારણો, તપાસવામાં આવ્યા.

ડી. એવિડન્સ એક્ટ, ૧૮૭૨—કલમ ૧૩૭ અને ૧૩૮— સાક્ષીઓની તપાસ—તપાસ અને ઊલટતપાસ ટુકડે-ટુકડે કેટલીકવાર થવી—કેટલાક આરોપી વ્યક્તિઓના ત્યારબાદના શરણાગતિના કારણે કોર્ટે વારંવાર મુખ્ય તપાસ ચલાવવાની ફરજ પડવી—આવા કેસમાં સાક્ષીના પુરાવામાં નાની વિસંગતતાઓ અને વિચલનો—ઠરાવ્યું, અપ્રસ્તુત—સરકારી પક્ષના સાક્ષીનો પુરાવો નોંધવામાં લાગેલો સમયગાળો—કોર્ટ દ્વારા ધ્યાને લેવાવો જોઈએ."

૭. આ કોર્ટે સંબંધિત પક્ષકારોના વિ. વકીલો દ્વારા બાર પર ટાંકવામાં આવેલા ચુકાદાઓની સાથે આક્ષેપિત સંયુક્ત ચુકાદા અને હુકમ સાથે રેકૉર્ડ પરના મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ ધ્યાને લીધા છે.

૮. રિકૉર્ડ પરના પુરાવા પરથી એવું જણાઈ આવે છે કે, જ્યારે યુજીવીસીએલના અધિકારીઓએ આરોપીઓના ઘરની મુલાકાત લીધી હતી, ત્યારે આરોપી નં.૧ અને આરોપી નં.૩ એ તેમના પર હુમલો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો અને ઝપાઝપી દરમિયાન આરોપી નં.૩ એ થાંભલામાંથી વાયર ખેંચી કાઢ્યો હતો, ઘરોને તાળાં મારી દીધા હતા અને ધમકી આપીને જતા રહ્યા હતા. આ સંબંધમાં, વિ. વકીલ શ્રી ઠાકોરે આ કોર્ટને વિવિધ પુરાવાઓ ધ્યાને દોરાવ્યા હતા, જેમાં એવું બહાર આવે છે કે, તે સ્થળે યુજીવીસીએલના કુલ ૧૩ થી ૧૫ વ્યક્તિઓ હાજર હતા. ત્યારબાદ તેમણે એવી રજૂઆત કરી હતી કે, યુજીવીસીએલના આશરે ૧૩ થી ૧૫ વ્યક્તિઓની હાજરીમાં આરોપી નં.૧ અને ૨ તેમના ઘરના દરવાજા બંધ કરીને ભાગી જાય તે માની શકાય નહીં. મને દર્શાવેલ રજૂઆતમાં કોઈ વજૂદ જણાતું નથી, ખાસ કરીને એટલા માટે કે આરોપી નં.૧ થી ૩ એ એક નાના ગામના રહેવાસીઓ છે, જ્યાં તેઓ આસપાસના ગ્રામજનોનો ટેકો સરળતાથી મેળવી શકે છે. વધુમાં, તેઓ દરબાર કોમમાંથી આવે છે અને એ એક સામાન્ય જ્ઞાનની વાત છે કે દરબાર કોમના વ્યક્તિઓ, સામાન્ય રીતે સ્વભાવે ખૂબ જ ઉગ્ર

હોય છે અને જ્યારે તેઓ યુજીપીસીએલના અધિકારીઓ દ્વારા રંગેહાથ ઝડપાઈ ગયા હતા, ત્યારે માત્ર પોતાના કૃત્યને છુપાવવા માટે, તેઓ કોઈપણ હદ સુધી જઈ શકે છે. ખુદ કેસ કાગળ આંક-૬૧ માં એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે કે, આરોપી નં.૧ ગુસ્સામાં પોતાના હાથમાં લાકડી લઈને ફરિયાદી અને અન્ય અધિકારીઓ તરફ ધસી ગયો હતો અને ત્યારબાદ ત્યાં પડેલી ઇંટો પણ ઉપાડીને તેઓને ધમકી આપી હતી, જેને પ્રીસિક્યુશન દ્વારા તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧, ૨ અને ૩ ની જુબાનીઓથી પણ સમર્થન મળ્યું હતું.

૯. એ નોંધવું જરૂરી છે કે, આઈપીસીની કલમ ૧૮૬ સાથે વાંચતા કલમ ૧૧૪ અને બી.પી.એક્ટની કલમ ૧૩૫ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર કથિત ગુનાની કમીશન માટે વિજાપુર પોલીસ સ્ટેશન ખાતે ૧૮/૦૮/૨૦૦૯ ના રોજ પ્રથમ એફઆઈઆર II – સી. આર. નં. ૧૧૮/૨૦૦૯ થી નોંધવામાં આવી હતી. જોકે, કાયદાની કલમ ૧૩૫(૧) સાથે વાંચતા કલમ ૧૫૦ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે ૨૧/૦૮/૨૦૦૯ ના રોજ સાબરમતી જીઈબી પોલીસ સ્ટેશન ખાતે બીજી એફઆઈઆર નોંધવામાં આવી હતી, કારણ કે વિજાપુર ખાતે નોંધાયેલ કેસ સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા વિચારણીય હોવાથી વિ. મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૨૦૯ હેઠળ સ્પેશિયલ કોર્ટ, ઇલેક્ટ્રિસિટી, મહેસાણા ખાતે કમિટ કરવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં તેને સ્પેશિયલ ઇલેક્ટ્રિસિટી કેસ નં.૬/૨૦૧૦ તરીકે નંબર આપવામાં આવ્યો હતો, તેથી વિજાપુર કોર્ટ ખાતે

નોંધાયેલા પ્રથમ કેસના સંબંધમાં આરોપીઓને સેશન્સ કોર્ટ સમક્ષ અપીલ કરવાની તક પહેલેથી જ ગુમાવવી પડી હોવાથી તેઓને પૂર્વગ્રહ થયો હતો. આ બંને કેસોની સુનાવણી એકસાથે કરવામાં આવી હતી અને સામૂહિક ચાર્જ પણ ફેમ કરવામાં આવ્યો હતો અને જોકે તમામ પુરાવાઓ આરોપીઓની હાજરીમાં રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા, તેમ છતાં, કોઈ પણ સમયે, ઉપરોક્ત ગ્રાઉન્ડ લઈને નીચલી કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા હુકમને ઉપલી ફોરમ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો ન હતો. જ્યારે તેમણે ઉપલી ફોરમ સમક્ષ હુકમને ન પડકારવાનું પસંદ કર્યું, ત્યારે તેમણે ગર્ભિતપણે ઉપલી ફોરમ સમક્ષ અપીલ કરવાનો પોતાનો અધિકાર જતો કર્યો હતો અને સંબંધિત સમયે ઉપરોક્ત મુદ્દો ઉઠાવવામાં નિષ્ફળ ગયા હોવાથી, હવે તેઓ વર્તમાન અપીલોમાં ઉપરોક્ત મુદ્દો ઉઠાવી શકે નહીં.

૧૦. વધુમાં એ પણ નોંધવું જરૂરી છે કે, આરોપી નં.૧ અને ૨ ના પિતા એટલે કે નાનુજીએ ઇલેક્ટ્રિક કનેક્શન લીધું હતું અને તે કાયમી ધોરણે ડિસ્કનેક્ટ (પીડીસી) કરવામાં આવ્યું હતું, જે ક્યારેય પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવ્યું ન હતું. જોકે, આરોપીઓએ વાયર જોડીને ગેરકાયદેસર રીતે ઇલેક્ટ્રિક કનેક્શન મેળવી લીધું હતું. અગાઉ હાથ ધરવામાં આવેલી સરપ્રાઈઝ ચેકિંગમાં પણ તેઓ રંગેહાથ ઝડપાઈ ગયા હતા અને આખરે, તેમણે પૂરક બિલની રકમ ચૂકવી દીધી હતી અને આ તેમનો બીજો ગુનો હોવાનું કહેવાય છે.

૧૧. અપીલકર્તાઓ તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ શ્રી ઠાકોરે સખત રજૂઆત કરી હતી કે, વિ. સ્પેશિયલ જજે એ બાબત ધ્યાને લેવી જોઈતી હતી કે, આંક-૧૬ થી રજૂ થયેલા ફરિયાદીની જુબાની મુજબ પણ, તેમણે સ્પષ્ટપણે સ્વીકાર્યું છે કે, સંબંધિત સમયે ઘરોની માલિકી સંબંધિત કોઈ દસ્તાવેજો જમ કરવામાં આવ્યા નથી કે પ્રોસિક્યુશન દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી અને આમ, ઘરોની માલિકી અને કબજો બિલકુલ સાબિત થતો નથી. ત્યારબાદ તેમણે સીઆરપીસી, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ નોંધવામાં આવેલા ફર્ધર સ્ટેટમેન્ટ તરફ આ કોર્ટનું ધ્યાન દોર્યું હતું અને રજૂઆત કરી હતી કે, જ્યાં સુધી આરોપી નં.૧ નો સવાલ છે, તેમણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે કથિત ઘર તેમના કબજામાં બિલકુલ નહોતું અને ઘર નં.૨૨૩૮ બંધ હતું અને તેઓ હાજર નહોતા અને જ્યાં સુધી આરોપી નં.૨ અને ૩ નો સવાલ છે, તેમણે જણાવ્યું છે કે તેઓ હાજર નહોતા. ત્યારબાદ તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે, વિ. સ્પેશિયલ જજ દ્વારા આ મહત્વના પાસાને યોગ્ય રીતે ધ્યાને લેવામાં આવ્યો નથી અને આરોપીના કથિત ઘરોની માલિકી અને કબજા અંગેના કોઈ પુરાવાના અભાવે, ટ્રાયલ કોર્ટે વર્તમાન આરોપીઓને ખોટી રીતે દોષિત ઠેરવ્યા છે. આ પાસા પર, વિ. એપીપી શ્રી પંડ્યાએ આંક-૧૬ પર નોંધવામાં આવેલી ફરિયાદીની બચાવ પક્ષના વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસ તરફ આ કોર્ટનું ધ્યાન દોર્યું હતું અને રજૂઆત કરી હતી કે જો રિકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સ્વીકૃતિઓની ચકાસણી કરવામાં આવે તો, તે એ સાબિત કરવા

માટે પૂરતી છે કે જ્યાં સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું તે ઘરો વર્તમાન આરોપીઓના હતા અને દલીલ ખાતર, જો ઘરો અંગેના કોઈ પુરાવા રિકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ ન હોય તો પણ, અપીલકર્તાઓ-આરોપીઓના ઘરોની માલિકી અને કબજા અંગેની પૂરતી સામગ્રી સ્વીકૃતિઓ તેમજ અન્ય દસ્તાવેજી પુરાવાઓ દ્વારા રિકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ છે. ફરિયાદીની ઉલટતપાસનો સંબંધિત ભાગ, જે ગુજરાતી માતૃભાષામાં છે, જેનું અંગ્રેજીમાં ભાષાંતર નીચે મુજબ છે:

“હું છેલ્લા વીસ વર્ષથી યુજીવીસીએલમાં નોકરી કરું છું. મેં મારી નોકરીનો મોટાભાગનો સમય ઉત્તર ગુજરાતમાં વિતાવ્યો છે. કુકરવાડા એ એક સબ ડિવિઝન છે. એ વાત સાચી છે કે જ્યારે વિજળી ચોરી અંગેનું ચેકિંગ હાથ ધરવામાં આવ્યું ત્યારે લાઈન ઓફ હતી. એ વાત સાચી છે કે તેઓ ડાયરેક્ટ લાઈનમાંથી ડાયરેક્ટ કનેક્શન લઈને વિજળી પુરવઠો મેળવતા હતા. એ વાત સાચી છે કે પ્રથમ ગુના વખતે ૩ ઘરો હતા. એ વાત સાચી છે કે મેં ઘરની માલિકી દર્શાવવા માટે કોઈ પૂછપરછ કરી નથી કે કોઈ દસ્તાવેજ જમ કર્યો નથી. એ વાત સાચી છે કે પ્રથમ ગુના વખતે રણજીતસિંહે સહી કરવાની ના પાડી હોવાથી તેના પુત્ર પ્રકાશસિંહની સહી લેવામાં આવી હતી. એ વાત સાચી નથી કે પ્રકાશસિંહ પર દબાણ કરીને આ સહી મેળવવામાં આવી હતી. એ વાત સાચી નથી કે મેં

રણજીતસિંહને બીજી વાર પણ સહી કરવા કહ્યું હતું, પરંતુ તેમણે સહી કરી ન હતી. સાક્ષી સ્વેચ્છાએ જણાવે છે કે બીજી વાર રણજીતસિંહ અને તેમના પુત્રો હુમલો કરીને જતા રહ્યા હતા. તેથી સહી કરવાનો પ્રશ્ન જ ઊભો થતો નથી. એ વાત સાચી નથી કે બીજી વાર પણ રણજીતસિંહે જણાવ્યું હતું કે મારી પાસે આ ઘરોની માલિકી નથી. એ વાત સાચી છે કે બીજી રેડ વખતે માત્ર બે વ્યક્તિઓ રણજીતસિંહ અને પ્રકાશસિંહ હાજર હતા. એ વાત સાચી નથી કે મેં એવું લખાવ્યું હતું કે બંને ભાઈઓ વિજળી ચોરી કરી રહ્યા હતા. સાક્ષી સ્વેચ્છાએ જણાવે છે કે બંને ઘરોમાં વિજળી ચોરી થઈ રહી હતી. બીજી રેડ વખતે, મેં એવા દસ્તાવેજો મેળવ્યા હતા જેમાં પ્રથમ ઘર રણજીતસિંહના નામે, બીજું ઘર રાજુજી નેનાજીના નામે અને ત્રીજું ઘર દિલુસિંહ નેનાજી વિહોલના નામે હતું. અમે ચેકિંગ હાથ ધર્યું તે પહેલાં વિજળી કનેક્શન હતું. આ વિજળી કનેક્શન તેમના પિતા નેનાજી વિહોલના નામે હતું. એ વાત સાચી છે કે અગાઉ ત્રણેય ઘરોમાં એક જ વિજળી કનેક્શન હતું. જ્યારે મેં અગાઉ પહેલીવાર ચેકિંગ કર્યું ત્યારે પણ આ જ ઘરો હતા. એ વાત સાચી છે કે અગાઉનું વિજળી કનેક્શન નેનાજીના નામે હતું અને તે પીડીસી થઈ ગયું હતું. એ વાત સાચી નથી કે ઉપરોક્ત ત્રણ ઘરો સિવાય પણ એક ઘર હતું. એ વાત સાચી નથી

કે ત્રણ ઘરો સિવાયનું એક ઘર હેમરાજસિંહ રણજીતસિંહના નામે હતું અને તેમાં વિજળી કનેક્શન સ્થાપિત કરવામાં આવ્યું હતું. એ વાત સાચી છે કે રણજીતસિંહનું ઘર રોડ સાઈડથી છેલ્લું હતું. રોડ સાઈડથી પહેલું ઘર બંધ હતું. એ વાત સાચી નથી કે ત્રીજું ઘર રણજીતસિંહનું હતું અને તે બંધ હતું અને તેનો નંબર ૨૨૩૮ હતો. એ વાત સાચી છે કે જ્યારે પહેલીવાર ચેકિંગ હાથ ધરવામાં આવ્યું ત્યારે આરોપી ગ્રાહક ન હતો. એ વાત સાચી નથી કે પ્રકાશસિંહે સહી કરવાની ના પાડી હતી. એ વાત સાચી નથી કે સહી કરવાનો ઈનકાર કરવાના કારણે રોજકામ કરવામાં આવ્યું હતું. એ વાત સાચી છે કે પ્રકાશસિંહે આંક નંબર ૬૬ માં સહી કરવાની ના પાડી હતી. એ વાત સાચી છે કે રોજકામ કરવામાં આવ્યું છે અને તે આંક નંબર ૬૭ થી રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. વિજળીના થાંભલા અને આરોપીના ઘર વચ્ચેનું અંતર આશરે ૩૦ ફૂટ છે. એ વાત સાચી નથી કે તેમનું ઘર રોડથી આશરે ૬૦ ફૂટ દૂર છે. એ વાત સાચી નથી કે કેસની હકીકતો જોતા, એવું દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે પહેલીવાર ૧૦ મીટર વાયર જમ કરવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ ૨૦ મીટર વાયર.

બનાવના સમયે, મેં મણીપુરા, ખાનુસા, વિજાપુર અને પીલવાઈના સોસાયટી વિસ્તારમાં ચેકિંગ હાથ ધર્યું હતું. મારી સબ ડિવિઝન ઓફિસ કુકરવાડા ખાતે છે, પરંતુ મારે વિજાપુર ડિવિઝનમાં માસ ચેકિંગ કામગીરી કરવાની હોવાથી સવારના ૭-૦૦ વાગ્યે વાહનો બોલાવવામાં આવ્યા હતા. મેં સવારે ૭-૦૦ વાગ્યે પ્રોગ્રામ શરૂ કર્યો હતો. એ વાત સાચી છે કે, આ ત્રણેય વાહનો જુદા જુદા સબ-ડિવિઝનના હતા. એ વાત સાચી છે કે, આ ત્રણેય વાહનોના ઉપયોગ માટે લોગ બુક નિભાવવામાં આવે છે. હું આ લોગ-બુક રજૂ કરવા તૈયાર છું. ૧૨ વ્યક્તિઓ અને ત્રણ ડ્રાઈવરો સહિત કુલ ૧૫ વ્યક્તિઓ હતા. મને યાદ નથી કે તે દિવસે મણીપુરા અને ખાનુસા ખાતે કોઈ કેસ નોંધાયો હતો કે નહીં. મને એ હકીકતની ખબર નથી કે મેં પીલવાઈ ખાતે આ સિવાયનો કોઈ કેસ નોંધાવ્યો છે કે નહીં. એ વાત સાચી છે કે, મારે દિવસના અંતે મારા સુપરિન્ટેન્ડેન્ટને મારું ચેકિંગ રિપોર્ટ સબમિટ કરવાનું હોય છે. મેં આ ચેકિંગ રિપોર્ટ મારા સુપરિન્ટેન્ડેન્ટને સબમિટ કર્યો હતો. એ વાત સાચી છે કે, જો કોઈ વિજળી ચોરી વિશે માહિતી આપે તો તેની નોંધ કરવામાં આવે છે. તે દિવસે, પીલવાઈ ગામમાં આરોપીઓ વિજળી ચોરી કરી રહ્યા હોવાનો રિપોર્ટ અમને કોઈએ આપ્યો ન હતો. એ વાત સાચી છે કે, વિજળી ચોરી અંગે માહિતી

આપનાર માહિતી આપનાર અંગેનું રજીસ્ટર નિભાવવામાં આવે છે. એ વાત સાચી નથી કે, ચૂંટણીની અંગત દુશ્મનીના કારણે મને આરોપીના સ્થળે આવી વિજળી ચોરીની માહિતી મળી હતી. એ વાત સાચી નથી કે, હું વિજાપુરથી સીધો પીલવાઈ ખાતે આરોપીના સ્થળે ચેકિંગ માટે ગયો હતો. એ વાત સાચી નથી કે, આરોપીના સ્થળે સીધા ગયા પછી, તેને એ હકીકત કહેવામાં આવી હતી કે, “તમે વિજળી ચોરી કરો છો, તેથી તમારે સહી કરવી પડશે.” એ વાત સાચી છે કે, જમ કરાચેલ ૧૫ મીટર વાયર ભરથાજી નાનાજીના ઘરેથી આપવામાં આવ્યો હતો. એ વાત સાચી નથી કે, ઘરમાં વાયર રાખીને તાળું માર્યા પછી પ્રકાશસિંહ અને રણજીતસિંહ જતા રહ્યા હતા. એ વાત સાચી છે કે, ઘરને તાળું મારીને પ્રકાશસિંહ અને રણજીતસિંહ જતા રહ્યા હતા. હું સવારે ૧૦-૦૦ વાગ્યે બનાવના સ્થળે પહોંચ્યો હતો. એ વાત સાચી છે કે, રિપોર્ટ, રોજકામ અને આ અંગેની તમામ કામગીરી બનાવના સ્થળે જ કરવામાં આવી હતી. એ વાત સાચી નથી કે, પ્રકાશસિંહ અને રણજીતસિંહ પોતાની સહીઓ કરવાની ના પાડી હતી. એ વાત સાચી નથી કે, મેં પ્રકાશસિંહ અને રણજીતસિંહને સહી કરવા માટે દબાણ કર્યું હતું અને તેમણે તેના માટે ના પાડી હતી, તેથી મેં પોલીસને ફોન કર્યો હતો. એ વાત સાચી છે કે, પોલીસ આવ્યા

પછી, પ્રકાશસિંહ અને ભરથાજીએ પોલીસની હાજરીમાં પોતાની સહીઓ કરી હતી. એ વાત સાચી નથી કે, પોલીસની ધમકી આપીને તેમની સહીઓ મેળવવામાં આવી હતી. એ વાત સાચી નથી કે, જે ઘરમાં રણજીતસિંહ રહેતા નથી તે ઘરનું ખોટું બિલ આપવામાં આવ્યું હતું. એ વાત સાચી છે કે, મેં પોલીસ સમક્ષના મારા નિવેદનમાં કે ફરિયાદમાં એવું નથી લખાવ્યું કે, “મારા સ્ટોફે તે લાકડી પકડી લીધી હતી અને તેમણે બાજુમાંથી માટીની ઇંટ ઉપાડીને અમારા પર હુમલો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો.” એ વાત સાચી છે કે, બે આરોપીઓ હતા અને અમે પંદર જણા હતા. મેં આરોપીઓની ધરપકડ કરી નથી. એ વાત સાચી છે કે, મેં મારી ફરિયાદમાં એવું નથી લખાવ્યું કે, “આરોપી પાસેથી લાકડી આંચકી લેવામાં આવી હતી.” એ વાત સાચી નથી કે, આરોપીઓ વિરુદ્ધ ખોટો કેસ નોંધવામાં આવ્યો છે. એ વાત સાચી નથી કે, રેડ પાડતા પહેલા મેં મારી આખી કામગીરી પૂરી કરી લીધી હતી.”

૧૧.૧ ઉપર દર્શાવ્યા મુજબ, વિ. વકીલ શ્રી ઠાકોર દ્વારા એ મુદ્દા પર ઘણી રજૂઆતો કરવામાં આવી છે કે મૂળ આરોપીઓની માલિકી કે કબજાના ઘરો છે તે દર્શાવતો કોઈ દસ્તાવેજ જમ કરવામાં આવ્યો નથી. ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ, અગાઉ પણ તે જ ઘરોમાં સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું અને

યુજીવીસીએલ દ્વારા આકારવામાં આવેલી રકમ કોઈ પણ વાંધા કે વિરોધ વગર જમા કરવામાં આવી હતી અને તેને ક્યારેય પડકારવામાં આવી ન હતી. વર્તમાન કેસમાં પણ, એ જ ઘરોમાં સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું જ્યાં તે અગાઉ હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું. વધુમાં, ઉપર દર્શાવ્યા મુજબ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧-શ્રી પટેલ રમણભાઈ માધવલાલે તેમની ઉલટતપાસમાં સ્વીકાર્યું છે કે કોઈ દસ્તાવેજ જમ કરવામાં આવ્યો ન હતો કે ઘરના માલિક વિશે કોઈ પૂછપરછ કરવામાં આવી ન હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે પ્રથમ ગુનો કથિત રીતે આચરવામાં આવ્યો ત્યારે રણજીતસિંહે સહી કરવાની ના પાડી હોવાથી, તેના પુત્ર પ્રકાશસિંહની સહી લેવામાં આવી હતી અને તેઓ બીજી રેડમાં પણ હાજર હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે ત્રણેય ઘરો માટે માત્ર એક જ વિજળી કનેક્શન હતું અને જ્યારે પહેલીવાર ચેકિંગ કરવામાં આવ્યું ત્યારે આ જ ઘરો હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે નેનાજીના નામે રહેલું અગાઉનું વિજળી કનેક્શન કાયમી ધોરણે ડિસ્કનેક્ટ થઈ ગયું હતું. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે રણજીતસિંહનું ઘર રોડ સાઈડથી છેલ્લું હતું અને પહેલું ઘર રોડ સાઈડથી બંધ હતું અને જ્યારે પહેલીવાર ચેકિંગ કરવામાં આવ્યું ત્યારે આરોપી ગ્રાહક ન હતો. આંક-૬૭ પર રજૂ કરાયેલા રોજકામને જોતા, તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે આરોપીનું ઘર વિજળીના થાંભલાથી આશરે ૩૦ ફૂટ દૂર છે અને જો કોઈ વ્યક્તિ વિજળી ચોરી અંગે માહિતી આપે તો તેની નોંધ કરવામાં આવતી હતી, જોકે બનાવની તારીખે પીલવાઈ ગામમાંથી કોઈએ આરોપીઓ દ્વારા વિજળી ચોરી અંગેનો કોઈ રિપોર્ટ

આપ્યો ન હતો. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું છે કે ભરતજી નેનાજીના ઘરેથી ૧૫ મીટર વાચર કબજે કરવામાં આવ્યો હતો. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું છે કે આરોપી પક્ષ તરફથી બે વ્યક્તિઓ અને બીજી તરફથી પંદર વ્યક્તિઓ હતા અને જ્યારે પ્રકાશસિંહ અને રણજીતસિંહ ઘર બંધ કરીને જતા રહ્યા ત્યારે કોઈને ઈજા થઈ ન હતી.

૧૧.૨ ફરિયાદીના પુરાવાની ઝીણવટભરી તપાસ કરતા, એવું જણાય છે કે વર્તમાન આરોપીઓના ઘરો એક હારમાં આવેલા છે જેમાં સામાન્ય પ્રવેશદ્વાર છે અને કોઈ પણ યુજીવીસીએલના ગ્રાહક ન હતા. એવું પણ જણાય છે કે તેઓ વિજળી ચોરીમાં સંકળાયેલા હોવાથી, વર્તમાન ફરિયાદ નોંધાવતા પહેલા તેમની સામે ગુનો નોંધવામાં આવ્યો હતો અને તેમણે પૂરક બિલની ચૂકવણી કરીને તેનો સ્વીકાર કર્યો હતો. ભલે તેમણે એવી દલીલ કરી હતી કે તેઓ ગ્રાહકો ન હતા અને તેમણે કોઈ વિજળી ચોરી કરી ન હતી, તેમ છતાં, રિકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલી આંક-૮૩ પરની પહોંચ કથિત ચોરી વિશે સાબિત કરે છે. આમ, મારા મતે, જો ફરિયાદીએ આંક-૧૬ પર નોંધાયેલી પોતાની જુબાનીમાં એવું સ્વીકાર્યું હોય કે ઘરની માલિકી સંબંધિત કોઈ દસ્તાવેજો જપ્ત કરવામાં આવ્યા નથી, તો પણ ઉપર દર્શાવેલ કારણો અને ચર્ચાને ધ્યાને લેતા, એવું કહી શકાય નહીં કે પ્રોસિક્યુશને ઘરની માલિકી અને કબજો સાબિત કર્યો ન હતો અને ટ્રાયલ જજે તે મહત્વના પાસાને ધ્યાને લીધો ન હતો.

૧૨. પ્રોસિક્યુશન દ્વારા તપાસવામાં આવેલા અન્ય સાક્ષી આંક-૮૭ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૨-પટેલ મુકેશકુમાર હરગોવિંદદાસ છે, જેઓ ૧૮/૦૮/૨૦૦૯ ના રોજ રેડ પાડનાર ટુકડીના સભ્ય પણ હતા. તેમણે જુબાની આપી છે કે જ્યારે તેઓ તેમના સ્ટાફના સભ્યો જેવા કે શ્રી એમ. જી. કતારા, શ્રી આર. પી. સુથાર, શ્રી ડી. વીએ. રાવળ, કુકરવાડા સબ ડિવિઝનલ ઓફિસના ડેપ્યુટી એન્જિનિયર-શ્રી આર. એમ. પટેલ અને લાડોલ સબ ડિવિઝનલ ઓફિસના ડેપ્યુટી એન્જિનિયર-શ્રી ડી. બી. પટેલ સાથે પીલવાઈ ગામની મુલાકાતે ગયા હતા, ત્યારે રસ્તાની ડાબી બાજુએ આવેલા વિહોલ રણજીતસિંહ નેનાજી અને વિહોલ રાજુજી નેનાજીના ઘરોમાં રસ્તાની જમણી બાજુના થાંભલા પરના વિજળીના વાયર સાથે કાળા રંગનો ટેલિફોન વાયર જોડીને બિનઅધિકૃત વિજળી કનેક્શનની ચોરી મળી આવી હતી. તેમણે જુબાની આપી છે કે પહેલું ઘર બંધ હતું અને બાકીના બે ઘરોમાં બિનઅધિકૃત વિજળી વપરાશ લેવામાં આવતો હતો અને જ્યારે રેડ પાડનાર ટુકડી પહોંચી ત્યારે વિહોલ રણજીતસિંહ નેનાજી ગુસ્સે થઈ ગયા હતા અને લાકડી અને ઈંટ વડે અધિકારીઓને મારવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો અને તે દરમિયાન, તેમના પુત્ર વિહોલ પ્રકાશસિંહ રણજીતસિંહે સીડી દ્વારા વધારાનો કાળો ટેલિફોન વાયર ખેંચી કાઢ્યો હતો. તેમણે એવી પણ જુબાની આપી છે કે જાણ કરવામાં આવતા વિજાપુર પોલીસ સ્ટેશનના એક્ટિવ એન્જિનિયર તેમજ પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર પણ

સ્થળ પર આવ્યા હતા અને તે દરમિયાન વિહોલ રણજીતસિંહ નેનાજી અને વિહોલ પ્રકાશસિંહ રણજીતસિંહે પોતાના ઘરોને તાળાં મારી દીધા હતા અને ચાલી ગયા હતા, જોકે પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટરની મધ્યસ્થીથી, રણજીતસિંહના મોટા ભાઈ એટલે કે ભરથાજી નેનાજી અને રણજીતસિંહના પુત્ર એટલે કે પ્રકાશસિંહ હાજર રહ્યા હતા અને ઘરો ખોલવામાં આવ્યા હતા અને ચેકિંગ કરવામાં આવ્યું હતું અને સ્થળ પર જ તા.૧૮/૦૮/૨૦૦૯ ના રોજનું ચેકિંગ શીટ નં.૨૭૦૧ તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું જેના પર ભરથાજી નેનાજી અને પ્રકાશસિંહ રણજીતસિંહે રોજકામ સાથે સહીઓ કરી હતી અને આરોપીઓ વિરુદ્ધ ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હતી. તેમની ઉલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે તેઓ સંખ્યામાં ૧૨-૧૩ વ્યક્તિઓ હતા. આ સાક્ષીના પુરાવાઓમાંથી પસાર થતાં, વિજળી ચોરીની હકીકત અને રેડ પાડનાર ટુકડીના અધિકારીઓ પર હુમલો કરવાનો પ્રયાસ પ્રોસિક્યુશન દ્વારા સાબિત થયો છે.

૧૩. ઉપરોક્ત બે સાક્ષીઓના પુરાવાઓને આંક-૮૯ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૩-પટેલ દિનેશભાઈ ભગવાનદાસના પુરાવાઓથી સમર્થન મળે છે. પ્રોસિક્યુશનના કેસને નબળો પાડે તેવું કંઈપણ વિપરીત આ સાક્ષીની ઉલટતપાસમાંથી બહાર આવ્યું નથી.

૧૪. પંચ સાક્ષીઓ એટલે કે ગુનાના સ્થળના પંચનામાના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૪- વિહોલ રાજુજી નાથાજી, ગુનાના સ્થળના પંચનામાના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૫- કાનુજી મુળજી વિહોલ અને હથિયાર એટલે કે લાકડી કબ્જે કરવાના પંચનામાના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૬- બાબાજી રામાજી રાઠોડને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા છે.

૧૫. આંક-૧૧૧ પરના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૮- શંકરભાઈ માવજીભાઈ કોટવાળ, જેઓ જી.ઈ.બી. પોલીસ સ્ટેશન, સાબરમતી ખાતે પોલીસ કોન્સ્ટેબલ તરીકે પોતાની ફરજ બજાવી રહ્યા છે, તેમણે જુબાની આપી છે કે જ્યારે ફરિયાદી ૨૧/૦૮/૨૦૦૯ ના રોજ સવારે ૯.૦૦ વાગ્યે આરોપી વિરુદ્ધ ફરિયાદ નોંધાવવા આવ્યા ત્યારે તેમણે ફરિયાદ નોંધી હતી અને વધુ તપાસ શ્રી એમ. એમ. સોલંકીને સોંપી હતી.

૧૬. મહેશભાઈ મગાભાઈ સોલંકી, પોલીસ અધિકારીને આંક-૧૦૩ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૭ તરીકે તપાસવામાં આવ્યા છે, જેમણે પોલીસ સ્ટેશન ઓફિસર, શ્રી એસ. એમ. કોટવાળ પાસેથી વધુ તપાસ સંભાળી હતી અને ફરિયાદી તથા અન્ય સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા હતા. તેમણે તેમની ઉલટતપાસમાં સ્વીકાર્યું છે કે આરોપીઓ યુજીવીસીએલના ગ્રાહકો ન હોવા છતાં, તેમણે કથિત રીતે વિજળીના થાંભલા પરથી સીધું ગેરકાયદેસર વિજળી કનેક્શન

લીધું હતું. તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે તપાસ દરમિયાન તેમણે આ ઘરની માલિકીનો કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવો મેળવ્યો ન હતો. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે પ્રશ્નવાળા વિજળીના થાંભલા અને પ્રશ્નવાળા ઘરો વચ્ચે આશરે ૧૫ મીટરનું અંતર હતું પરંતુ તેમણે અંતર માપ્યું ન હતું.

૧૭. આરોપીઓના વિ. વકીલ દ્વારા એવી રજૂઆત કરીને બચાવ લેવામાં આવ્યો છે કે પ્રશ્નવાળા ઘરો આરોપીઓની માલિકીના ન હતા કારણ કે તપાસ અધિકારી પાસે તે અંગે કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવા નથી અને તેથી, આરોપીઓને નિર્દોષ છોડી મૂકવાની જરૂર છે. જોકે, ફરિયાદી અને અન્ય રેડ પાડનાર અધિકારીઓના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરતા, જેમ કે ઉપર વિગતવાર ચર્ચા કરવામાં આવી છે, એ સાબિત થયું છે કે આરોપીઓ પ્રશ્નવાળા ઘરોમાં રહેતા ન હોવા છતાં, તેમણે વિજળી ચોરી માટે યુજીવીસીએલ દ્વારા આકારવામાં આવેલ બિલ ચૂકવ્યું હતું. વધુમાં, અગાઉ આવા જ એક કેસમાં, આરોપીઓ વિરુદ્ધ વિજળી ચોરીનું બિલ ઈશ્યુ કરવામાં આવ્યું હતું, તેમણે પૂરક બિલની રકમ ચૂકવી દીધી હતી, જેની પહોંચ આંક-૮૩ પર રજૂ કરવામાં આવી છે. જો તેઓ પ્રશ્નવાળા ઘરોનો ઉપયોગ કરતા ન હોત, તો તેમણે વિજળી ચોરીના બિલ તેમજ યુજીવીસીએલ દ્વારા આકારવામાં આવેલ પૂરક બિલ કોઈ પણ વાંધો ઉઠાવ્યા વિના ચૂકવ્યા ન હોત. વધુમાં, એ સ્વીકારેલી હકીકત છે કે મૂળ આરોપીના પિતાએ તે જ જગ્યા અને ઘરમાં વિજળી કનેક્શન લીધું હતું, જે કાયમી ધોરણે

ડિસ્કનેક્ટ કરવામાં આવ્યું હતું એટલે કે પીડીએફ કરવામાં આવ્યું હતું. આ તમામ બાબતો સ્પષ્ટપણે સાબિત કરે છે કે આરોપીઓ દરોડા પાડેલા ઘરોનો ઉપયોગ કરી રહ્યા હતા અને વિજળીની ચોરી કરી હતી, જેમ કે ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી છે.

૧૮. અન્ય પોલીસ અધિકારી, આંક-૧૧૩ પર તપાસાયેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૯-બળવંતસિંહ ખુમાનસિંહ વાઘેલાએ જુબાની આપી છે કે જ્યારે તેઓ વિજાપુર પોલીસ સ્ટેશનમાં એએસઆઈ તરીકે પોતાની ફરજ બજાવી રહ્યા હતા, ત્યારે ફરિયાદી-રમણભાઈ માધાભાઈ-કુકરવાડા, તાલુકા વિજાપુરના ડેપ્યુટી એન્જિનિયરે આરોપીઓ સામે ફરિયાદ નોંધાવી હતી અને ત્યારબાદ પીએસઓ દ્વારા કાગળો સોંપવામાં આવ્યા હતા. તેમણે આ કાગળો સંભાળી લીધા હતા અને ૧૮/૦૮/૨૦૦૯ ના રોજ ૧૭-૩૦ વાગ્યાથી ૧૮-૦૦ વાગ્યા દરમિયાન બે પંચોની હાજરીમાં બનાવના ઘરોનું પંચનામું કર્યું હતું જ્યારે આરોપીઓ હાજર ન હતા અને ત્યારબાદ ફરિયાદી અને સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા. તેમણે વધુમાં જુબાની આપી છે કે આરોપી પાસેથી ઘાતક હથિયાર કબજે કરવાનું પંચનામું ૦૪/૦૯/૨૦૦૯ ના રોજ પંચોની હાજરીમાં કરવામાં આવ્યું હતું અને બનાવ સમયે હથિયાર રાખવા પર મનાઈ ફરમાવતું જિલ્લા કલેક્ટરનું જાહેરનામું અમલમાં હોવાથી, તે મેળવીને તપાસના કાગળો સાથે સામેલ કરવામાં આવ્યું હતું અને બી.પી.એક્ટની કલમ

૧૩૫ ઉમેરવાનો રિપોર્ટ કરવામાં આવ્યો હતો. પોતાની ઉલટતપાસમાં તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે ફરિયાદીનું વધુ નિવેદન નોંધ્યું નથી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે બનાવનું સ્થળ રહેણાંક ઘરોથી ઘેરાયેલી જાહેર જગ્યા હતી પરંતુ સ્વતંત્ર સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા ન હતા. જોકે, તેમણે સ્પેરછાએ જણાવ્યું હતું કે બનાવના સ્થળની આસપાસ કોઈ રહેતું ન હોવાથી, આજુબાજુના લોકોના નિવેદનો નોંધી શકાયા ન હતા.

૧૯. આ સાક્ષીના સમગ્ર પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરતા એ સ્પષ્ટ થાય છે કે બનાવના સ્થળની આસપાસ કોઈ રહેણાંક ઘરો ન હતા અને તેથી, બનાવના સ્થળની આસપાસના કોઈ સ્વતંત્ર સાક્ષીઓના નિવેદન નોંધવાનો પ્રશ્ન જ ઊભો થતો ન હતો.

૨૦. ફરિયાદીની ઉલટતપાસ પર આધાર રાખીને આરોપીઓના વિ. વકીલની એ રજૂઆતનો સવાલ છે કે પ્રશ્નવાળી ફરિયાદ દુશ્મનાવટના કારણે નોંધાવવામાં આવી છે, તો એ નોંધવું જરૂરી છે કે ફરિયાદીને આરોપીઓ સાથે કથિત દુશ્મનાવટ હતી તે પ્રોસિક્યુશન સાબિત કરી શક્યું નથી. તે સિવાય, સાક્ષીઓ એટલે કે યુજીવીસીએલના કર્મચારીઓ અને પોલીસ અધિકારીઓ બનાવનું સાચું અને સાચું વર્ણન આપી રહ્યા છે અને તેઓ સરકારી સેવકો તરીકે પોતાની ફરજ બજાવી રહ્યા હોવાથી, તેમને આરોપીઓ સાથે કોઈ દુશ્મનાવટ

હોઈ શકે નહીં અને તેથી, તેમના વર્ણનને વિશ્વસનીય, ભરોસાપાત્ર અને ખાતરીપૂર્વકનું માનીને સ્વીકારવું જરૂરી છે.

૨૧. જ્યાં સુધી આરોપીઓના વિ. વકીલની એ રજૂઆતનો સવાલ છે કે બે અલગ-અલગ ફરિયાદો માટે સંયુક્ત ટ્રાયલ ગેરકાયદેસર અને અયોગ્ય હતી, તો એ નોંધવું જરૂરી છે કે પ્રશ્નવાળા બનાવ પહેલાં, આરોપીઓ દ્વારા વિજળીની ચોરી કરવામાં આવી હતી અને તેમણે પૂરક બિલની રકમ ચૂકવી દીધી હતી અને આંક-૮૨ મુજબ ગુનાનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો. આ એ વાતનું સૂચક છે કે અગાઉનો ગુનો નોંધાયેલી તારીખથી આરોપીઓ યુજીવીસીએલના ગ્રાહક ન હોવા છતાં વિજળીની ચોરી કરતા હતા અને તેથી, તેમણે કોઈ પણ વાંધા કે વિરોધ વગર પૂરક બિલની રકમ ચૂકવી દીધી હતી. વધુમાં, આરોપીઓ સામે નોંધાયેલી ફરિયાદો સમાન ગુનાઓને લગતી છે અને તેથી, બંને ગુનાઓની સુનાવણી એકસાથે કરવામાં કોઈ બાધ નથી અને તેથી, ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ, સદર રજૂઆત પાયાવિહોળી છે.

૨૨. કાયદાની કલમ ૧૩૫ હેઠળ ગુનો બનવા માટે, વિજળી ચોરીનું સ્થળ આરોપીની માલિકીનું હોવું જરૂરી નથી પરંતુ તે આરોપીના કબજામાં હોવું જોઈએ. હાથ પરના કેસોમાં, પૂરક બિલની રકમ ચૂકવવાનું આરોપીઓનું કૃત્ય એ ધારણા તરફ દોરી જાય છે કે પ્રશ્નવાળું સ્થળ તેમના કબજા હેઠળ હતું. વધુમાં,

ઉપર વિગતવાર ચર્ચા કર્યા મુજબ, આરોપીઓ દ્વારા કબજાના પાસાનો ઇનકાર કરવામાં આવ્યો ન હતો.

૨૩. ઉપર વર્ણવેલ તમામ હકીકતો અને સંજોગો પરથી, આ કોર્ટનો એવો અભિપ્રાય છે કે ફરિયાદી અને અન્ય સાક્ષીઓના વિશ્વસનીય, ભરોસાપાત્ર અને નિર્ણાયક પુરાવાઓ દ્વારા પ્રોસિક્યુશન દ્વારા આરોપી સામેનો કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં આવ્યો છે અને તેથી, ફેમ કરવામાં આવેલા મુદ્દાઓનો વિ. સ્પેશિયલ જજ દ્વારા યોગ્ય રીતે જવાબ આપવામાં આવ્યો હતો અને આરોપીઓને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા ગુનાઓ માટે વિગતવાર તારણો આપીને યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને સજા ફટકારવામાં આવી હતી. વિ. સ્પેશિયલ જજ દ્વારા ઉક્ત તારણોમાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા કે અનિયમિતતા આચરવામાં આવી હોવાનું જણાયું ન હોવાથી, વર્તમાન અપીલોમાં આ કોર્ટ દ્વારા કોઈ હસ્તક્ષેપ કરવાની જરૂર નથી.

૨૪. જો આરોપીઓ દ્વારા આચરવામાં આવેલો આ પ્રથમ ગુનો હોત તો આ કોર્ટે સજા ઘટાડવામાં ઉદારતા દાખવી હોત. જોકે, આ આરોપીઓ દ્વારા આચરવામાં આવેલો બીજો ગુનો છે તે હકીકતને જોતા, તેઓ ટેવાયેલા ગુનેગારો કહી શકાય અને તેથી, સજા ઘટાડવામાં કોઈ ઉદારતા દાખવી શકાય નહીં. આ સંબંધમાં, રાજ્ય વતી ઉપસ્થિત વિ. એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર્સ દ્વારા

આધાર રાખવામાં આવેલા ગોપાળભાઈ ચંદુભાઈ રાણા (સુપ્રા) ના કેસમાં આ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણયના પેરા નંબર ૨૦ નો સંદર્ભ આપી શકાય છે, જે નીચે મુજબ છે:

“૨૦. પૂર્વોક્ત ચર્ચાના પરિણામે, મને નથી લાગતું કે ઉદાર વલણ અપનાવવા અને સજા ઘટાડવા માટે આ યોગ્ય કેસ છે કારણ કે વિજળી ચોરી સતત વધી રહી છે અને સમગ્ર દેશમાં ઈલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ માટે તે એક ગંભીર સવાલ છે અને તેને ડામવાની જરૂર છે. અહીં જગમોહન મહેતાબસિંગ ગુજરાલ અને અન્ય વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય, ૨૦૦૭(૧) જી.એલ.આર. ૬૪૩ ના કેસમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાનો સંદર્ભ આપવો ફાયદાકારક રહેશે જેમાં ચુકાદાના પેરા ૨૮ માં નીચે મુજબ જણાવવામાં આવ્યું છે:

“મોટા પાયે વિજળી ચોરી એ આપણા દેશના તમામ રાજ્ય ઈલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ દ્વારા સામનો કરવામાં આવતી એક ખૂબ જ ગંભીર સમસ્યા છે, જેના કારણે દર વર્ષે કરોડો રૂપિયાની રાજ્યની મહેસૂલને નુકસાન થાય છે. અમારા વિચારપૂર્વકના અભિપ્રાય મુજબ, વિજળી ચોરીનો ગુનો આચરવા માટે દોષિત ઠરેલા તે

તમામના કેસોની યોગ્ય ન્યાયનિર્ણય પ્રક્રિયા પછી, દોષસિદ્ધિની સજા ઉપરાંત, કોર્ટે વિનામૂલ્યે ભારે દંડ ફટકારવો જોઈએ, જેથી વિજળી ચોરીને સંપૂર્ણપણે બિન-લાભદાયક સાહસ બનાવી શકાય. આ વલણને અંકુશમાં લેવાનું સૌથી અસરકારક પગલું કદાચ એવા ગ્રાહકોને અસ્થાયી અથવા કાયમી ધોરણે વિજળીનો પુરવઠો બંધ કરવાનું હોઈ શકે છે જેઓ એક કરતાં વધુ વખત છૂપી રીતે વિજળી મેળવતા ઝડપાયા હોય. ધારાસભ્યો ઈલેક્ટ્રિસિટી એક્ટ, ૧૯૧૦ ની કલમ ૩૯ માં સુધારો કરીને સજાના સ્વરૂપમાં આ સૂચનને શામેલ કરવા વિચારણા કરી શકે છે.””

૨૫. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાને લેતા, આ બંને અપીલો કોઈ ગુણદોષ વિનાની હોવાથી રદ કરવાને પાત્ર છે અને તદનુસાર રદ કરવામાં આવે છે. સ્પેશિયલ ઈલેક્ટ્રિસિટી કેસ નં.૬/૨૦૧૦ અને સેશન્સ કેસ નં.૯૪/૨૦૧૦ માં વિ. સ્પેશિયલ જજ, ઈલેક્ટ્રિસિટી, મહેસાણા દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તા.૦૬/૦૫/૨૦૧૬ નો દોષસિદ્ધિ અને સજાનો આક્ષેપિત સામૂહિક ચુકાદો અને હુકમ આથી કન્ફર્મ કરવામાં આવે છે. આરોપીઓ જામીન પર હોવાનું અહેવાલ છે અને તેથી, તેમના જામીન ખત રદ ગણાશે. તેઓને બાકીની સજાનો સમયગાળો ભોગવવા માટે આજથી બાર અઠવાડિયાની અંદર જેલ સત્તાવાળાઓ

સમક્ષ સરન્ડર કરવાનો આદેશ આપવામાં આવે છે. રિકૉર્ડ અને પ્રોસિડિંગ્સ તાત્કાલિક ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલી આપવાનો આદેશ કરવામાં આવે છે.

(જી. બી. શાહ, ન્યાયમૂર્તિશ્રી)

રાધાન

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.